

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului

în cauza de insolabilitate

administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Simart Company, în proces de insolabilitate, Oleg Muntean împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avante”

(declaraarea nulității plăților efectuate)

împotriva încheierii din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2rci-21/26

PIGD Nr. 2-21149653-01-2r-12032026)

Obligația participanților la proces de a exercita cu bună-credință drepturile și obligațiile procedurale nu poate fi abordată în detrimentul acestora atunci când însăși instanțele de judecată creează împrejurări în care ar pune în dificultate participanții la proces să le exercite.

Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. D. Guțu)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, Gr. Colev, V. Hudoba)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 3 mai 2024, administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Simart Company”, în proces de insolabilitate, Oleg Muntean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avante” cu privire la declararea nulității plăților efectuate.

2. Prin hotărârea din 22 octombrie 2025 a Judecătorei Comrat, sediul Central a fost admisă acțiunea și s-a anulat plățile efectuate de societatea „Simart Company” în proces de insolabilitate către societatea „Avante” la data de 21 iulie 2022 în sumă de 688 000 lei de lei și la data de 21 iulie 2022 în sumă de 1 335 790 de lei. S-a obligat societatea „Avante” să restituie în contul societății „Simart Company” în proces de insolabilitate suma tranzacțiilor anulate în mărime de 2 023 790 de lei.

3. La 11 noiembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond supra indicate, prin care a solicitat: repunerea în termenul de contestare, în cazul în care instanța de apel consideră că termenul de contestare a fost depășit, admiterea cererii de apel ca fiind neîntemeiată și casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță în temeiul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă sau emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

4. Prin încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelantului apelul declarat împotriva hotărârii din 22 octombrie 2025 a Judecătorei Comrat, sediul Central, pe motiv că a fost depus în afara termenului legal.

5. La 4 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate și repunerea apelantului în termenul de declarare a apelului.

6. În esență, în argumentarea recursului a menționat că instanța de fond a indicat expres în dispozitivul hotărârii termenul de atac de 15 zile de la comunicare, iar apelul a fost declarat în interiorul acestui termen, calculat de la data comunicării hotărârii, conform mențiunii oficiale.

7. Recurenta/reprezentantul a specificat că această indicație este contrară prevederilor legale imperative, care stabilesc curgerea termenului de la pronunțare, însă partea a acționat cu bună-credință, conformându-se dispozițiilor exprese ale instanței. În aceste condiții, sancționarea recurentei pentru respectarea indicațiilor instanței ar echivala cu transferarea asupra justițiabilului a consecințelor unei erori judiciare, contrar principiului securității juridice și dreptului de acces la justiție.

8. A mai invocat că dispozitivul hotărârii constituie partea executorie și obligatorie a actului jurisdicțional, iar indicațiile privind termenul de atac beneficiază de prezumția de legalitate, determinând conduita procesuală a părților.

9. În continuare, s-a susținut că instanța de apel, respingând cererea de repunere în termen, a ignorat faptul că recurenta a acționat cu bună-credință și diligență, depunând apelul atât prin poștă, cât și prin mijloace electronice, în termenul indicat de instanță, fără a exista vreun abuz de drept procesual.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

11. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

12. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

13. Art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudicare problema soluționată prin încheierea casată.”

14. Art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.”

15. Art. 8 alin. (1) din legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012:

„Hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență”.

16. Art. 116 alin. (1), (3), (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

17. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 19 februarie 2026 și a fost notificată recurentei/reprezentantului la 27 februarie 2026, prin intermediul oficiului poștal (f.d.142, 144). Prin urmare, recursul declarat la 4 martie 2026, se consideră depus cu respectarea termenului de declarare a recursului.

19. În continuare, se reține că obiectul prezentului recurs îl constituie încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelantului apelul declarat împotriva hotărârii din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, pe motiv că a fost depus în afara termenului legal.

20. Completul de judecată reține că, în materia insolvenței, termenul de apel are regim special și începe să curgă de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, iar nu de la data comunicării actului judecătoresc, caracterul imperativ al acestuia fiind determinat de necesitatea celerității procedurii (decizia nr. [2rci-57/25](#), §13-14).

21. În așa mod, instanța de apel a reținut corect că, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, termenul de apel este de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului

hotărârii, însă a omis să examineze circumstanțele concrete care au determinat conduita procesuală a apelantului.

22. Or, din materialele cauzei rezultă că în dispozitivul hotărârii din 22 octombrie 2025 a Judecătorei Comrat, sediul Central s-a indicat expres un termen de atac de 15 zile de la comunicare și nu de la pronunțare.

23. În aceste condiții, apelantul/reprezentantul acestuia s-a conformat indicației judecătorești din dispozitivului hotărârii și a depus apelul în termenul astfel calculat, 11 noiembrie 2025.

24. În aceste condiții, analiza instanței de apel nu se putea reduce la simplul calcul al termenului de apel din momentul pronunțării hotărârii atacate, ci urma să analizeze efectele unei mențiuni greșite în dispozitivul hotărârii instanței de fond asupra dreptului la exercitarea căii de atac.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că indicarea eronată în dispozitiv a termenului de atac nu constituie o simplă eroare de redactare, ci reprezintă o împrejurare obiectivă imputabilă instanței, aptă să inducă în eroare participanții la proces.

26. Or, dispozitivul hotărârii este partea executorie și obligatorie a actului judecătorec, ce este în stare să determine conduita procesuală a părților.

27. Prin urmare, partea care se încredințează și se conformează indicațiilor exprese ale instanței acționează cu bună-credință, iar o eventuală eroare a instanței în indicarea termenului de atac nu poate pune partea în dezavantaj și nu trebuie să creeze obstacole în exercitarea drepturilor procedurale.

28. În jurisprudența sa (decizia nr. [2rc-43/26](#), §20), Curtea Supremă de Justiție a subliniat că instanțele de apel trebuie să analizeze în mod efectiv dacă împrejurarea comunicării tardive a hotărârii constituia un motiv întemeiat pentru repunerea în termen, în sensul art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

29. În aceeași jurisprudență (§23), Curtea a atras atenția că obligația participanților la proces de a exercita cu bună-credință drepturile și obligațiile procedurale nu poate fi abordată în detrimentul acestora atunci când însăși instanțele de judecată creează împrejurări în care ar pune în dificultate participanții la proces să le exercite. Un astfel de standard poate fi cerut participanților la proces doar dacă instanțele de judecată realizează în mod deplin și ireproșabil obligațiile prevăzute de lege.

30. O concluzie similară se desprinde și din art. 165 alin. (2) din Codul administrativ, care prevede că, atunci când informația despre exercitarea căii de atac

lipsește sau este indicată greșit, persoana nu suportă consecințele acestei erori, termenul pentru depunerea cererii prealabile fiind extins la un an.

31. Deși această normă evidențiată supra reglementează materia administrativă, ea confirmă același raționament, că eroarea autorității în indicarea termenului de contestare nu trebuie să dezavantajeze persoana care s-a bazat pe informația comunicată oficial.

32. Prin urmare, și în prezenta cauză, indicarea greșită a termenului de apel în dispozitivul hotărârii nu putea fi ignorată la examinarea cererii de repunere în termen.

33. În această ordine de idei, completul de judecată conchide că instanța de apel trebuia să analizeze în mod efectiv dacă împrejurările sus menționate ce țin de indicarea termenului de atac constituia un motiv întemeiat pentru repunerea în termen, Or, în contextul acestei conduite a instanței, respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului apare ca o măsură disproporționată, aptă să afecteze efectiv dreptul de acces la o instanță și exigențele procesului echitabil.

34. Din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a admite recursul, a casa încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat și de a restitui cauza în instanța de apel, pentru rejudecare a problemei soluționată prin încheierea casată.

35. În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU MAJORITATE DE VOTURI

Admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca.

Casează încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, adoptată în cauza de insolvabilitate, administratorul insolvabilității Societății cu Răspundere Limitată „Simart Company, în proces de insolvabilitate, Oleg Muntean împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avante” cu privire la declararea nulității plăților efectuate, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat

OPINIE SEPARATĂ **a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Stela Procopciuc**

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (2) din Codul de procedură civilă, judecătorul care nu este de acord cu hotărârea majorității semnează hotărârea, dar este în drept să expună în scris opinie separată, care se înmânează președintelui ședinței și se anexează la dosar. Opinia separată nu se anunță și nu se citește în ședința de judecată.

Recapitularea faptelor:

La 3 mai 2024, administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Simart Company”, în proces de insolvență, Oleg Muntean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avante” cu privire la declararea nulității plăților efectuate.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central a fost admisă acțiunea și s-a anulat plățile efectuate de societatea „Simart Company” în proces de insolvență către societatea „Avante” la data de 21 iulie 2022 în sumă de 688 000 lei de lei și la data de 21 iulie 2022 în sumă de 1 335 790 de lei. S-a obligat societatea „Avante” să restituie în contul societății „Simart Company” în proces de insolvență suma tranzacțiilor anulate în mărime de 2 023 790 de lei.

La 11 noiembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond supra indicate, prin care a solicitat: repunerea în termenul de contestare, în cazul în care instanța de apel consideră că termenul de contestare a fost depășit, admiterea cererii de apel ca fiind neîntemeiată și casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță în temeiul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă sau emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelantului apelul declarat împotriva hotărârii din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, pe motiv că a fost depus în afara termenului legal.

La 4 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate și repunerea apelantului în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia din 10 iunie 2026 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca, s-a casat încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, și s-a restituit cauza la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

Am luat cunoștință de opinia majorității, dar nu sunt de acord cu aceasta, din considerentele ce urmează.

Argumentele juridice în raport cu decizia adoptată de majoritatea judecătorilor membri ai Completului de judecată.

După cum s-a reținut, dispozitivul hotărârii Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost pronunțat la 22 octombrie 2025, iar la 11 noiembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca, a declarat apel, solicitând concomitent repunerea în termen. În cererea de repunere în termen, apelantul a invocat drept unic argument faptul că hotărârea a fost publicată pe portalul instanței la 28.10.2025, prin urmare de aici pentru dânsul curge termenul de atac. Doar sub acest aspect Curtea de Apel Cahul a examinat cererea de repunere în termen, și în mod justificat a respins-o, deoarece potrivit art. 8 al.1) Legea nr.149/2012, termenul de atac curge de la pronunțare, dar nu de la comunicare.

În conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 8 alin.1) Legea insolvenței, hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

La caz, legea nu prevede excepții, prin urmare termenul de apel curge de la pronunțare, dar nu de la comunicare, cum eronat a susținut apelantul în cererea de repunere în termen.

Mai mult, copia hotărârii motivate a fost comunicată pîrîtrului/apelant la 28.10.2025, adică în interiorul termenului de atac, prin urmare ultimul trebuia să dispună de diligența necesară și să declare apel pînă la 06.11.2025, ultima zi.

Potrivit art. 116 alin. 1-3 CPC, (1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. (2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective

etc.).

Cererea de repunere în termen nu conține nici un argument și nici o probă care să justifice repunerea în termen.

În opinia mea, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca nu a prezentat probe justificate și incontestabile în susținerea solicitării cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, care ar confirma imposibilitatea încadrării sale în termenul legal. Or, conform avizelor de recepție/livrare anexate la materialele cauzei se atestă că societatea apelantă a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe la 28 octombrie 2025 (f.d.67).

Menționez, că abea în cererea de recurs, Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca, a invocat un alt temei de repunere în termen a apelului, și anume faptul că dispozitivul hotărârii conține mențiune eronată cu privire la începutul curgerii termenului de atac, care s-ar calcula de la comunicarea actului judecătoresc, aspect ce în opinia sa a constituit un impediment obiectiv care a determinat conduita procesuală a apelantei/reprezentantului de omitere a termenului procedural.

Consider că acest argument nici nu putea fi examinat de instanța de recurs, atât timp cât nu a fost invocat în cererea de repunere în termen a apelului.

Totodată, chiar și reieșind din acest argument, reiterez că și acesta este unul neîntemeiat. Astfel, apelul a fost declarat peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, termen care curge de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

În materia insolvenței, similar ca și în materie civilă sau contencios administrativ, termenul de apel începe să curgă de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, iar nu de la data comunicării actului judecătoresc.

Notez că norma legală indicată are redacția respectivă încă din 08.05.2022 (Legea nr. 59), adică nu este nouă, și se prezumă că este cunoscută de toți, cu precădere de profesioniștii în domeniul dreptului, cum este reprezentantul recurentului/apelant.

Repunerea în termenul de apel se dispune în cazurile și în ordinea art. 116 din Codul de procedură civilă, ceea ce presupune existența unor motive întemeiate.

Unicul argument în acest sens al avocatului apelantului, indicat în cererea de repunere în termen a apelului că a fost indus în eroare de mențiunea din dispozitivul hotărârii, potrivit căruia termenul de apel se calculează din data comunicării acestuia. Ipoteza dată a fost reținută și de colegii mei pentru constatarea că există temei justificat pentru repunerea în termen, opinie cu care nu sunt de acord.

La acest aspect, observ că partea/apelanta, care a fost reprezentată de un profesionist (avocat) avea obligația de a cunoaște și aplica corect norma juridică incidentă –art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, care stabilește în mod clar și imperativ că termenul de apel curge de la data pronunțării dispozitivului, și nu de la comunicare, și respectiv de a nu se limita exclusiv la mențiunile formale ale instanței de fond referitor la termenul de atac.

Mai mult, chiar și din momentul în care apelanta a luat cunoștință efectiv de hotărâre (28 octombrie 2025), aceasta a dispus de un interval suficient pentru a exercita calea de atac în termenul legal calculat de la pronunțare, ceea ce exclude ideea unei induceri în eroare. Deși judecătoria Cahul în dispozitivul hotărârii din 22.10.2025 eronat indică asupra nașterii dreptului de apel de la comunicare, aceasta nu înlătură efectul juridic ce

derivă din prevederile art.8 al.1 Legea insolvenței, în redacția Legii nr. 59 din 07.03.2022, în vigoare din 07.05.2022, or, calea și termenul de atac este acordată de lege, dar nu de instanța judecătorească.

Doar faptul indicării eronate în hotărârea contestată a termenului de atac nu atrage după sine repunerea în termen, atât timp cât prevederile legale sub acest aspect sunt clare și imperative. În aceste condiții, apreciez că omisiunea termenului de apel se datorează lipsei de diligență a recurentului/reprezentantului, care nu a manifestat o conduită procesuală activă și nu a întreprins măsurile necesare pentru a-și proteja drepturile. În temeiul art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Menționez că abordarea colegilor este contrară și jurisprudenței uniforme și constante a Curții Supreme de Justiție în materia determinării termenului și căii de atac, reieșind din prevederile legii, dar nu a mențiunilor eronate din actele judecătorești contestate. Cu titlu de exemplu menționez : 2r-29/26; 2rci-4/26; 2ra-369/23; 2ra-666/24; 2rac-22/24; 2ra-155/24; 3ra-95/23; 2rci-83/25; 2ra-618/25; 2ra-292/25. În toate aceste acte judecătorești accentul este pus pe obligația părților să respecte prevederile legale, dar nu dispozițiile eronate ale instanțelor de judecată, și faptul că conduita părților urmează a fi ajustată legii, care se prezumă a fi cunoscută de toți. Mai mult, CSJ în repetate rânduri a indicat că mențiunile eronate din actele judecătorești nu pot constitui argument justificativ pentru acceptarea conduitei contrare legii a participanților la proces. Mai mult, conceptul dat este stabilit și în pct. 19 a HPCSJ nr. 5/11.11.2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de recurs, care nu și-a pierdut actualitatea. Pe când în cazul din speță, în mod inexplicabil, completul a derogat de la practica judiciară și a decis contrariul.

Drept urmare, atest temeinicia încheierii din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Avante”, reprezentată de avocatul Victoria Proca cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelantului apelul declarat împotriva hotărârii din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, pe motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar temeiuri justificate pentru repunere în termen în speța dată nu s-au identificat.

Or, respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a principiului securității raporturilor juridice, iar derogarea de la aceste termene este permisă doar în situații strict justificate. În lipsa unor motive temeinice, admiterea cererii de repunere în termen ar conduce la încălcarea acestui principiu.

În concluzie, consider că conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, recursul urma a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

**Președintele completului,
Judecătorul
Curții Supreme de Justiție**

Stela Procopciuc